

det og et andet Medlem (Andersen-Nygart) afholdt sig fra at stemme.

Da der saaledes ikke var opnaaet et Flertal for noget af de afstemte Forslag (end ikke et relativt Flertal), nedlagde Formanden, der tidligere og paa et andet Grundlag var valgt til Ordfører, dette sit Hverv, (for øvrigt i fuld Overensstemmelse med et forud taget Forbehold), men da der — i alt Fald tilsyneladende — enstemmigt protesteredes imod denne Mandatnedlæggelse, og da Formanden netop i denne sin Egenskab ikke troede at kunne forsvare ved en Obstruktion at skabe en Forhindring for Udvalgsarbejdets Fremme, overtog han omend med stor Betænkelighed det under de givne Forhold lidet misundelsesværdige Ordførerskab og har i Henhold hertil foranstaaende givet en forholdsvis kortfattet Beretning om Udvalgets trælsomme Arbejde og dettes vistnok for de fleste af Tingets Medlemmer lidet tilfredsstillende Resultat.

De 7 af Udvalgets Medlemmer, der have stemt for det Forslag, der paa det nærmeste slutter sig til det af Flertallet i Folketingets Udvalg stillede, tillade sig i det følgende nærmere at begrunde dette Forslag efter dog først at hidsætte det i sin fulde Ordlyd, saaledes nemlig:

Paragraf 1 affattes saaledes:

„Ministeren for offentlige Arbejder bebyrdes til for Statskassens Regning at lade foretage en Udvidelse af Esbjerg Trafik- og Fiskerihavn paa Grundlag af medfølgende med Romertal IV betegnede Plan, hvoraf dog foreløbig kun følgende Arbejder kunne bringes til Udførelse, nemlig:

1) Delvis Anlæg af en ny Fiskerihavn mod Vest, som vist paa Planen med fuldt optrukne røde Linier;

2) Delvis Anlæg af en ny vestlig Trafikhavn, som ligeledes vist med fuldt optrukne røde Linier, idet dog den paa Planen angivne Indsejling kan henlægges til et andet og vestligere Sted, hvis saadant efter nærmere Undersøgelse ved af Ministeren dertil udnævnte sagkyndige findes forsvarligt;

3) Uddybning af den nuværende Eks-

porthavn udfor den til Eksporten hidtil overvejende benyttede Kaj, og

4) Ombygning af den vestligste Del (søndre Mole) af Lededæmningen for ovennævnte Eksporthavn.

Disse Arbejder fuldføres i Løbet af 6 Aar fra 1. April 1908 at regne. Hertil kan anvendes 7,098,000 Kr., hvoraf i Finansaaet 1908—09 indtil 100,000 Kr.“

Forslagsstillerne tillade sig allerførst at bemærke, at ovenstaaende Forslag efter Ministerens Udtalelser ved Sagens første Behandling i Landstinget og senere ved gentagne Samraad i Udvalget med fuld Sikkerhed maa antages at kunne accepteres af denne, og det endog saa meget hellere, som Forslaget i Modsætning til det af 7 andre Medlemmer stillede fuldt ud efterkommer den af Ministeren til Udvalget rettede indtrængende Opfordring om at lade alle Begrænsningsplaner fare og i Stedet for tage hele Sagen op til fuld og endelig Afgørelse, hvad enten denne gik i den ene eller anden Retning. Det vilde neppe være paa sin Plads her at komme ind paa en Kritik af det af 7 andre ærede Medlemmer stillede Forslag, hvorimod det vistnok vil være i sin gode Orden at fremhæve de Momenter, der synes at maatte tale stærkt til Gunst for det Forslag, der tilsigter en fuld og endelig Afgørelse af hele Spørgsmaalet, ligesom en tilsvarende Redegørelse for Fordelene ved det andet Mindretalsforslag selvfølgelig vil — om det ønskes — staa dette Mindretal aaben.

Det Forslag, der er stillet af det Mindretal, hvortil Ordføreren hører, afgør ikke blot hele Sagen fuldt ud og endelig, men det tør formenes, at derved tillige træffes en Afgørelse, der i en aldeles overvejende Grad vil glæde de mange, som denne vigtige Sags gode og forsvarlige Ordning ligger stærkt paa Sinde. Det er langt fra alene Esbjerg Bys Borgere (se Andragendets Bilag VI), om hvem dette gælder, men ogsaa i høj Grad hele Befolkningen i Vest-, Midt- og Sydjylland, kort sagt over alt, hvor Jernbaneforbindelsen med Esbjerg er kortere og billigere end med Jyllands anden store Importhavn: Aarhus, thi de store For-